

[Finansministeren.]

funktion, og min erfaring er i hvert fald også, at der på den måde og ad den vej opnås særdeles fornuftige resultater også vedrørende spørgsmål, hvor vi ikke er ganske enige.

I forbindelse med denne omtale af et samarbejde med finansudvalget, som jeg tror alle regeringens medlemmer sætter stor pris på, vil jeg udtale nogen forundring over det ændringsforslag, hr. Poul Dam har stillet til en tekstanmærkning. Jeg sætter selvfølgelig pris på, at hr. Poul Dam så tydeligt, som tilfældet var, sagde, at det selvsagt ikke kunne være en diskussion på det grundlag, vi har set visse steder, om en embedsmands udførelse af en opgave, der var pålagt ham for nogle år siden, der kunne give anledning til et sådant forslag. Jeg kender hr. Poul Dam så godt, så jeg ved, at han vil være den sidste til at indføre en gammeldags citatkrig her i folketinget. Men så må jeg betegne forslaget som ganske overflødig. I hvert fald har hr. Poul Dam ingen begrundelse for at stille et sådant forslag til tekstanmærkning, medmindre hr. Poul Dam mener at kunne påvise, at han ikke hidtil har kunnet få tilstrækkelige oplysninger om de forskellige konti, der findes på finansloven. Jeg vil personlig være meget ked af, hvis hr. Poul Dam vil påstå dette, for det vil selvsagt være et angreb, der går tilbage i tiden. Jeg mener at kunne sige med sikkerhed, at hr. Poul Dam som alle andre i finansudvalget har kunnet få enhver oplysning, også vedrørende forsvarsbevillinger, har kunnet få det i finansudvalget og kan få det f. eks. i det udvalg, man nedsatte, da SF for ikke lang tid siden krævede hjemmeforsværet ophævet — så kan man jo ikke gøre mere over for de vælgere, som man altså åbenbart tror har den opfattelse, at det skal ophæves. Også dér kan man få alle oplysninger. Jeg synes, at dette ændringsforslag ikke alene er overflødig, men er udtryk for en ganske uberettiget mistro, og derfor vil jeg foreslå hr. Poul Dam at tage det tilbage.

I øvrigt blev der gjort en del bemærkninger om det, man kaldte regeringens regnebræt. Hr. Poul Dam ville vist ikke give os tid længere end til påske, og så ville det jo ikke blive så meget længere. Jeg ved ikke, hvilken interesse man kan have i at gøre en finanslovdebat, således som jeg synes en del

af oppositionens ordførere gjorde det, til noget i retning af, at man skulle afgøre et valg ved denne lejlighed. Den tid kommer nok. Nu har vi jo det mærkelige system her i landet, at vi har også noget, der hedder vælgere, og det er i reglen dem, der afgør den slags ting, hvem der skal være flest, og hvem der skal danne regering; derfor synes jeg egentlig, det var mest naturligt, at man overlod den opgave, som jeg erkender er vigtig, til dem og ikke begynder at fastslå her ved en debat i tinget, at nu sker der det ene og det andet.

Når hr. Poul Dam nu skulle gøre det regnebræt op i den valgkampagne, som han altså ville indlede her, var han ikke helt tilfreds med den måde, hvorpå regeringen havde behandlet økonomien. Han begyndte at nævne et museumsforslag og var derefter utilfreds med en ny bevillingsansøgning vedrørende Koldinghus ruin. Der blev harelceret over, at man ikke ville genopbygge Koldinghus fuldt ud, men gøre det delvis og gøre det noget ad gangen.

Se, nu ligger fejlen vedrørende Koldinghus jo et stykke tilbage i tiden. Så vidt jeg husker, var det i 1808, de spanske soldater, Napoleon havde sendt herop, havde det for koldt på Koldinghus, tændte bål og derved fik brændt slottet af. Når fejlen ligger så langt tilbage i tiden, kan det jo være vanskeligt at gøre det hele på én gang, få rettet det hele op meget hurtigt. Sådanne forhold kan det sig vel også med vor økonomi. De grundlæggende skavanker ligger nok ikke helt så langt tilbage i tiden som fejlene, der skal rettes op ved Koldinghus, men de ligger en del tilbage i tiden, og derfor er jeg ikke sikker på, at det er helt så tosset, som hr. Poul Dam vil gøre det til, at man tager noget ad gangen og ikke forsøger at gøre det hele samtidig.

Inden jeg i øvrigt har nogle bemærkninger til de forskellige ordførere, vil jeg gerne sige noget om det, der med rette blev stillet spørgsmål om, nemlig kasseoverskuddet, udviklingen i forbindelse med de redegørelser, der er givet. Finansloven for 1970-71 regnede med indtægter på ca. 34,5 milliard kr., mens udgifterne på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet var opført med ca. 32,7 milliard kr., således at der udvistes et overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på ca. 1,8 milliard kr. Med nettoudgifter